

مجلس باید احمدی‌نژاد را استیضاح کند

گفت و گوی رادیو زمانه با دکتر ابراهیم یزدی دبیر کل نهضت آزادی ایران:

تاریخ انتشار: ۲۵ اردیبهشت ۱۳۸۷

مریم محمدی

مشکلاتی که دولت نهم با آن مواجه است، روز به روز ابعاد بزرگتری به خود می‌گیرند؛ به ویژه مشکلات اقتصادی که بازتاب مستقیم آن در زندگی روزمره مردم و قبل از همه اقشار کم‌درآمد جامعه است. دولت نهم و در راس آن آقای احمدی‌نژاد، رئیس‌جمهور نشان می‌دهند که به این مشکلات آگاه هستند؛ ولی در تلاش برای خروج از این بحران‌ها، به راه‌هایی متوسل می‌شوند که نه تنها مخالفین دولت را قانع نمی‌کند، بلکه موجبات دیگری برای مخالفت و مواجهه با آن را در اختیارشان می‌گذارد.

اشاره آقای رئیس‌جمهور به وجود مافیای اقتصادی که مانع پیش‌برد اصلاحات اقتصادی دولت می‌شود، باعث شد که منتقدین، ایشان را به فراقنی، ناتوانی و ناکارآمدی دولت خود در مقابل مشکلات متهم کنند.

این روزها استیضاح وزیر بازرگانی که باید در مجلس صورت بگیرد، اظهارات وزیر نفت که خبر از ۷.۵ میلیارد دلار واردات اضافی بنزین، بدون مجوز مجلس می‌داد و آخرین خبر «انحلال هیأت امنای حساب ذخیره ارزی» مسایلی هستند که صفحات رسانه‌ها و مطبوعات داخلی را پر کرده‌اند. درباره این موضوعات، با دکتر ابراهیم یزدی، دبیر کل نهضت آزادی ایران و اولین وزیر خارجه ایران بعد از انقلاب گفت و گو کردم.

آقای یزدی، می‌دانید که آقای احمدی‌نژاد در سخنرانی‌های اخیر که داشتند به وجود یک مافیای قدرت، مافیای اقتصادی اشاره کردند که مانع پیش‌برد برنامه‌های دولت می‌شود و بخشی از مشکلات اقتصادی را ناشی از این دانستند. شما به این موضوع چه طور نگاه می‌کنید؟

در این‌که یک مافیای قدرت یا به تعبیر دیگری طاغوتیان جدیدی بر اقتصاد ایران دست‌اندازی کرده‌اند، شکی نیست. اما وظیفه یک رئیس‌جمهور این نیست که فقط به طور مبهم بگوید عده‌ای طاغوتی اقتصاد ایران را کنترل می‌کنند؛ مافیای اقتصادی، مافیای قدرت! بلکه او وظیفه دارد تا اگر با چنین چیزی برخورد می‌کند، وزارت اطلاعات که این همه امکانات دارد، این اطلاعات را باید در اختیار قوه قضاییه قرار بدهند اگر قوه قضاییه عمل نکرد، آن وقت مدعی شوند.

چندین بار رئیس‌جمهور به مردم گفته است من این‌ها را افشا می‌کنم. اما چرا افشا نمی‌کنند؟ فقط زورشان به چند تا دانشجو می‌رسد. به چند تا زنان ما که برای حقوق اولیه خودشان می‌خواهند یک نامه امضا کنند یا کارگران و معلمانی که از شدت فقر و استیصال و فشار اقتصادی به تنگ آمده‌اند. چرا آقای رئیس‌جمهور این‌ها را اعلام نمی‌کند؟

یعنی در صورت وجود چنین مافیایی، به نظر شما رییس‌جمهور قادر است که آن‌ها را افشا و با آن‌ها برخورد کند؟

خود ایشان ضوابطش را با این گروه معین نکند. چه طور ممکن است یک چنین مافیای قدرتی بر سرکار باشد و ایشان بتواند به کارهای خودش ادامه بدهد؛ بدون این‌که جرأت کند آن‌ها را معرفی کند.

به این ترتیب چنین مافیایی وجود ندارد؟
خیر، وجود دارد.

آقای یزدی، در اخبار بود که هیأت امنای حساب ذخیره ارزی از طرف دولت منحل شده و اختیارات آن به کمیسیون اقتصادی دولت سپرده شد. این خبر به موضع‌گیری‌های منفی در رسانه‌های متعلق به اصلاح‌طلبان منجر شد. نظر شما در این خصوص چیست؟

رفتاری که آقای احمدی‌نژاد و دولت ایشان با صندوق ذخیره ارزی و برنامه‌های مصوب قبلی دارد، به کلی خلاف قانون است. هنگامی که یک نهاد اداری با تصویب مجلس تأسیس می‌شود، مثل برنامه و بودجه یا صندوق ذخیره ارزی، هیأت امنای آن دارد، دولت به تنهایی نمی‌تواند آن‌ها را منحل کند.

اگر دولت ضرورتی برای انحلال آن‌ها می‌بیند، باید به صورت یک لایحه به مجلس بفرستد و این مجلس است که باید تعیین تکلیف بکند که منحل بکند یا نکند.

اما ظاهراً آقای احمدی‌نژاد می‌خواهد تمام موانع، حتی موانعی که از طرف دوستان او بر سر راه تصمیم‌گیری‌های فردی ایشان وجود دارد، این‌ها را از سر راه بردارد. عملی که انجام می‌دهند، هم خلاف قانون است و هم خلاف مصالح عام کلی نظام و مملکت.

چیزی که مورد سؤال واقع می‌شود، این است که در ترکیب فعلی یا بهتر است بگوییم در ترکیب سابق این هیأت امنای هم، اعضای دولت بودند؛ رییس کل بانک مرکزی و سایر اعضای هیأت دولت.

بله، اعضای دولت بودند؛ اما وقتی که ایشان سازمان برنامه و بودجه را منحل می‌کند، وزیر اقتصادی او اصلاً با این برنامه‌ها مخالفت کرده و در نتیجه مجبور به استعفا می‌شود و رییس بانک مرکزی او می‌گوید که این کارهایی که شما می‌کنید، خلاف است و موجب تورم‌زایی است، معلوم است که آن هیأت امنای را نمی‌تواند تحمل کند.

ایشان به جای این‌که خودش را با قانون و با نظر هیأت امنای تطبیق بدهد، آن‌ها را تغییر می‌دهد تا بتواند کسانی که با نظر او موافق هستند و از موضع اقتدارگرایانه نظامی با آن‌ها سخن می‌گوید، بتوانند بر سر کار باشند و حرف‌های او را فقط اجرا کنند.

مساله دیگر اظهارات وزیر نفت است که در مجلس اعلام کردند بدون اطلاع و مجوز مجلس، ۷.۵ میلیارد دلار بنزین اضافی وارد کردند. آقای وزیر نفت توضیح دادند که این به علت ۷.۵ میلیارد دلار صادرات اضافی نفت است که این پول باید به ترتیبی به بانک مرکزی واریز می‌شد.

ابداً چنین چیزی نیست که چون درآمد اضافی نفت داشتیم، پس حتماً باید به هر قیمت آن را هزینه کنیم. اگر آقای وزیر نفت چنین استدلالی کرده باشند، استدلال غیرموجهی است.

صندوق ذخیره ارزی در سال ۷۹ به وسیله آقای خاتمی برای همین به وجود آمد که این مازاد درآمدهای نفتی در آنجا ذخیره شود و برای موارد فوق‌العاده مشخص که در خود آیین‌نامه‌ها و قانون پیش‌بینی شده است، هزینه شود.

این‌که وزیر نفت بیاید صرفاً دستور رییس‌جمهور را ملاک قرار بدهد و کار خلاف نکند، خود این خلاف قانون است و غیر قابل قبول. به خصوص که پولی که از صندوق ذخیره ارزی برداشت شده، برای واردات است و این واردات تبدیل به تزریق پول و نقدینگی به سیستم مالی کشور (شده) و این تورم عنان‌گسیخته‌ای است که امروز کشور ما شاهد آن است.

انتقاد از دولت نهم و شخص آقای رییس‌جمهور ابعاد خیلی بارزی در کشور پیدا کرده. از نظر شما نتیجه این انتقادات به این وسعت و تقریباً بی‌سابقه چه خواهد شد؟

مطبوعات باید انتقاد بکنند و حق دارند. مطبوعات چشم و گوش به تعبیری مردم هستند. حالا مطبوعات ما تا چه اندازه آزاد هستند که بتوانند همه مطالب را بگویند، یک امر دیگری است. اما انتظار این است که مجلس در چارچوب قانون اساسی رییس‌جمهور را استیضاح کند.

رییس‌جمهور در هنگام داوطلب شدن برای ریاست جمهوری، با هیچ معیاری، نه جزو رجال سیاسی بود و نه جزو رجال مذهبی و دینی. حالا که آمده انتخاب شده، تمام همکاران و وزرایی که خودش انتخاب کرده، کسانی که در مجمع تشخیص مصلحت مثل وزیر اقتصاد، که خود ایشان سال‌ها در تدوین چشم انداز بیست‌ساله و چهار برنامه پنج‌ساله نقش داشتند، به عنوان اعتراض به برنامه‌های نادرست رییس‌جمهور استعفا می‌دهد، مجلس باید این رییس‌جمهور را استیضاح بکند؛ اجازه ندهد که مملکت بیش از این به سمت و سوی ویرانی برود. متأسفانه مجلس در وظایف خودش غفلت می‌کند یا قصور یا تقصیر دارد.